

10 / 11 / 2002

לכבי'

פרופ' חמוֹטָל בר יוסְף,

שלום וברכה,

לפני שנים, עוד כסטודנטית מתחילה לספרות עברית באוניברסיטה העברית בירושלים, שוחחתי איתך באיזו הזדמנות בקורסיתה של הר הצופים. את לימדת אז בחוג וקיבلت באזני על אודוט יהסם המשוו של אנשי האקדמיה לאמהות ולגידול ילדים. מאז עברו לעללה מעשר שנים. אני סיימתי תואר ראשון, כמו גם תואר שני וכמעט כמעט לשישן ילדים בספרות עברית. בשנים האחרונות, כדוקטורנית – ותוך כדי שאני עצמי אמא לשישה ילדים – לימדתי שירותימי הביניים בחוג שלנו, באוניברסיטה העברית. במהלך השנים הללו נזכרתי לא פעם באותה השיחה שהייתה לי אתך בשעתו, שכן גם אני נפגשת באנשי אקדמיה שמבינים – או לא מבינים – גידול ילדים מהו ... לפני כמה שנים יסדי את המדור הספרותי הקבוע 'מספר עט הדעת' של כתב העת 'דעתות', המוקדש לשירה עברית חדשה. מתוך אהבתה הגדולה לשירות עסקתי גם בילאה يولדה' שלו. לעומת, שכחתי את מאמרי שהייתה בחו"ל ולא עלה לידי להשיג, ומתוך כך רפו מאצוי. בכל זאת, לא נשכח הדבר מלבי עד עתה, עד שהחלמתי עתה – לקרה שת בת פרשת 'ויצא' – לשלוח לך את המאמר הנ"ל בתקופה שיחוק ההתיישנות' לא חל על מקרים כגון אלו.

בזהzmanות זו, אני רוצה להודות לך מקרוב לב על כתיבתך הרגישה ועל שריריך הנפלאים. תודה מיוחדת חבה אני לך על השיר 'ילאה يولדה', שבזוכתו זכיתי אף אני לתגובה רבה, מרגשות מאד, מקוראי המדור שלי ב'דעתות'.

בכבוד רב,

אלישבע הכהן.

02 67 91714

